

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 136/07-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť F. B., N., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky v predbežnom konaní o žiadosti o odškodnenie za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. B. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2007 doručená sťažnosť F. B., N. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 9. mája 2007, podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) pre porušenie jeho základného práva - slobody upraveného v čl. 46 ods. 3 ústavy postupom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) v predbežnom konaní o žiadosti o odškodnenie za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 4. januára 2007 podal ministerstvu návrh označený ako „*Žiadosť o odškodnenie za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (§ 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.)*“ a tým, že ministerstvo jeho žiadosť o odškodnenie zamietlo v rámci predbežného prerokovania, čo mu bolo oznámené 17. apríla 2007, porušilo jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 3 ústavy.

Žiadosť o odškodnenie za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podal sťažovateľ v súvislosti s riešením svojich rodinnoprávných otázok spojených s konaním vo veci určenia otcovstva a plnením si povinností kolízneho opatrovníka mal. F. B. – neplnením si oznamovacích povinností, urobením procesných chýb a ďalších, a to v súvislosti s konaniami vedenými Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 11 Nc 1439/70, 11 Nc 1130/73, P 97/75, 11 Nc 911/75 a s konaním vedeným Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 13 Co 339/75.

Sťažovateľ je toho názoru, že splnil zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ustanovenú povinnosť podľa § 53 ods. 1 - vyčerpal všetky účinné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov. Tiež je toho názoru, že dodržal aj lehotu ustanovenú v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j., že sťažnosť podal do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo – slobody u F. B. upravené v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny v predbežnom konaní vo veci žiadosti o odškodnení za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom porušené bolo.

2. *Oznámenie o ukončení predbežného prerokovania na základe Žiadosti o odškodnení vydané dňa 17. 4. 2007 Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny sa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.*

3. *Ministerstvu práce, sociálnych vecí a rodiny prikazuje, aby vo veci konal v podanej žiadosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a zakazuje pokračovať v porušovaní základného práva a slobody upraveného v čl. 46 ods. 3.*

4. *F. B. priznáva vydať Rozhodnutie do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu, a Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny je povinný priznať finančné zadosťučinenie za nemajetkovú ujmu ktorá mu bola spôsobená za nesprávny úradný postup.*

5. *Aby Ministerstvo vypracovalo také kontrolné opatrenie, ktoré by zabránilo páchaniu podvodov nad mal. deťmi, ktoré sa dopustil Kolízny opatrovník.“.*

Sťažovateľ zároveň žiada prerokovať vec prednostne.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Znamená to, že právomoc ústavného súdu je subsidiárna a nastupuje až potom, keď sťažovateľ nemá žiadne prostriedky na ochranu jeho základných práv a slobôd v systéme všeobecných súdov, resp. ide o otázky patriace do právomoci všeobecných súdov (napr. aj rozhodovanie o práve na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 ústavy).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

Čo sa týka zákonom predpísaných náležitostí, každá sťažnosť musí obsahovať náležitosti ustanovené v § 20 a v § 50 zákona o ústavnom súde. Zo sťažnosti musí najmä vyplývať, kto ju podáva, akej veci sa týka, proti komu smeruje a akého rozhodnutia ústavného súdu sa sťažovateľ domáha. Sťažnosť musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody mali byť podľa tvrdenia sťažovateľa porušené, ako aj označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým mali byť tieto základné práva alebo slobody porušené. K sťažnosti je potrebné pripojiť kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

K sťažnosti je tiež potrebné pripojiť splnomocnenie pre advokáta na právne zastupovanie sťažovateľa s výslovným označením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť

možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Zo sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že sa dožaduje ochrany svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 3 ústavy, pričom ale uvádza, že sa dožaduje ochrany svojho práva na súdnu ochranu. Sťažovateľ namieta nezákonný zásah ministerstva v súvislosti s uplatnením si odškodnenia za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy sú príslušné všeobecné súdy podľa piatej časti piatej hlavy Občianskeho súdneho poriadku. Bez ohľadu na presnosť formulovania sťažovateľovej požiadavky na riešenie otázok, ktoré požaduje, sú príslušné všeobecné súdy.

Absencia právomoci ústavného súdu v tejto veci konať a rozhodnúť bola dôvodom na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na nedostatok právomoci ústavného súdu vo veci konať bolo už bez právneho významu vyzývať sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania vrátane ustanovenia právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2007